

NDFR 2012/495 Beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit is onredelijk laat ingediend

Rechtbank Leeuwarden 3 oktober 2011, nr.11/00814

Belastingjaar/tijdvak	2011	☒ Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 6:2 Awb-art. 6:12	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
LJN	BU4091	
ECLI	ECLI:NL:RBLEE:2011:BU4091	

Samenvatting

Aan belanghebbende is in november 2005 een aanslag in het recht van successie opgelegd. De accountant van belanghebbende heeft hierop bij brief van 4 januari 2006 gereageerd. Bij brief van 11 maart 2011 vraagt de (nieuwe) gemachtigde aan de inspecteur waarom hij niet heeft gereageerd op een bezwaarschrift van 4 januari 2006.

Voor de rechtbank is in geschil of de brief van 4 januari 2006 een bezwaarschrift was en of het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit tijdig is ingediend. De nieuwe gemachtigde geeft aan dat zij eind 2010 tot de conclusie is gekomen dat sprake is geweest van een ingediend bezwaarschrift, maar dat de opsteller van die brief zich dat destijds niet heeft gerealiseerd. De rechtbank overweegt dat nu tot omstreeks eind 2010 niet de bewustheid aanwezig was dat er sprake was van een ingediend bezwaarschrift, niet gesproken kan worden van 'wachten' op een uitspraak. De omstandigheid dat belanghebbende overleg heeft gevoerd met verweerder, en een procedure heeft gevoerd bij de Nationale Ombudsman duidt er juist op dat zij geen formele rechtsgang meer open zag staan. De rechtbank is van oordeel dat belanghebbende dermate lang heeft stil gezeten dat eenieder er op mocht vertrouwen dat zij van het beroep zou afzien.

(Beroep niet-ontvankelijk.)

Commentaar

In geschil is onder meer of de brief van 4 januari 2006 als een (overigens na afloop van de in art. 6:7 Awb vermelde bezwaartermijn ingediend) bezwaarschrift is aan te merken tegen de aanslag successierecht van 17 november 2005. Gezien het feit dat de betreffende aanslag ter behoud van rechten is opgelegd zonder rekening te houden met de door belanghebbende geclaimde bedrijfsopvolgingsfaciliteit, lijkt mij de brief van 4 januari 2006 – waarin (nogmaals) verzocht wordt om toepassing van de betreffende faciliteit – onmiskenbaar blijk geven van onvrede met de door de inspecteur opgelegde aanslag successierecht. Deze blijk van onvrede maakt dat een schriftelijk stuk moet worden aangemerkt als een bezwaarschrift, ongeacht de bedoeling of bewustheid van de indiener ervan. De rechtbank laat de vraag of daadwerkelijk sprake is van een bezwaarschrift echter onbeantwoord en beperkt zich tot de beantwoording van de vraag of het beroepschrift 'onredelijk laat' is ingediend (ex art. 6:12, lid 4, Awb). De gemachtigde diende pas op 1 april 2011 beroep in tegen het niet tijdig doen van een uitspraak op het bezwaarschrift van 4 januari 2006 en de rechtbank vindt dat – niet geheel onbegrijpelijk – onredelijk laat.

Hoewel het indienen van een bezwaar- of beroepschrift dat is gericht tegen het niet-tijdig nemen van een besluit niet is gebonden aan een termijn, kan het echter niet onredelijk laat worden ingediend. Het hangt af van de omstandigheden van het geval of een bezwaar- of beroepschrift onredelijk laat is ingediend. Met de term 'onredelijk laat' uit art. 6:12, lid 4, Awb, wordt volgens de wetsgeschiedenis 'voorkomen dat een bezwaar of beroep nog ontvankelijk is nadat de belanghebbende zolang heeft stilgezeten dat eenieder erop mocht vertrouwen dat hij van beroep zou afzien. (...) Het vorenstaande geldt uiteraard ook voor de fiscale procedure. Nu de termijn waarbinnen op een bezwaarschrift moet worden beslist op 12 maanden is gesteld, zal men het beroep van de belastingplichtige niet onredelijk laat oordelen indien hij nog geruime tijd daarna op en beslissing van het bestuur blijft wachten.' Aldus veronderstelt de wetgever een relatie tussen de lengte van de beslistermijn van een inspecteur en de termijn waarbinnen bezwaar of beroep moet zijn ingesteld vanwege het niet tijdig nemen van een besluit door de inspecteur. Sinds 1 januari 2008 is als gevolg van de Wet versterking fiscale rechtshandhaving de termijn waarbinnen een inspecteur moet beslissen op een bezwaarschrift teruggebracht van één jaar (zie art. 25, lid 1, AWR oud) tot zes weken (zie art. 7:10, lid 1, Awb). Door deze aanzienlijke verkorting van de beslistermijn van de inspecteur veronderstel ik dat een belastingplichtige veel eerder dan voorheen de hem ter beschikking staande rechtsmiddelen *moet* aanwenden tegen te trage besluitvorming door inspecteur.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is verbonden aan Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NDFR2012-495>

Datum: 11-4-2016 16:32:39

photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.